

КОМАР Таїсія

Хмельницький національний університет
<https://orcid.org/0000-0001-8957-0971>
 e-mail: komart@khmnu.edu.ua

МІХЕЄВА Людмила

Хмельницький національний університет
<https://orcid.org/0000-0003-0369-1129>
 e-mail: mikheieval@khmnu.edu.ua

ВАВРАШКО Віктор

Хмельницький національний університет
<https://orcid.org/0009-0004-2738-6393>
 e-mail: Vikvavra@gmail.com

ГУЗАЇРОВ Андрій

Хмельницький національний університет
<https://orcid.org/0009-0005-3463-8357>
 e-mail: andguza76@gmail.com

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІОНОМІЧНИХ ПРОФЕСІЙ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглядаються педагогічні умови професійної підготовки майбутніх фахівців соціономічних професій до здоров'язбережувальної діяльності. Визначено актуальність цієї проблеми в сучасному освітньому просторі, що зумовлено необхідністю формування у студентів життєвих навичок, спрямованих на збереження та зміцнення фізичного, психічного та соціального здоров'я молоді. Здійснено аналіз наукових підходів до визначення поняття «педагогічна умова» та підкреслено значення міждисциплінарної інтеграції знань з медико-біологічних, психологічних і педагогічних дисциплін для забезпечення цілісного підходу до професійної підготовки майбутніх фахівців. Основну увагу зосереджено на таких педагогічних умовах, як: інтеграція теоретичних знань і практичних навичок, розвиток мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'язбереження, використання сучасних цифрових технологій для моніторингу фізичного стану учнів, а також створення сприятливого психолого-педагогічного середовища для формування здоров'язбережувальної компетентності. Підкреслено важливість формування у студентів здатності до рефлексії, самооцінки та самоконтролю як складових професійної готовності до роботи в освітніх закладах. Окреслено перспективи подальших досліджень, спрямованих на розробку інноваційних методик навчання, створення інтегрованих навчальних програм та впровадження соціальних ініціатив для підтримки здоров'я учнів.

Ключові слова: професійна підготовка, фахівці соціономічних професій, здоров'язбережувальна діяльність, педагогічні умови професійної підготовки майбутніх фахівців соціономічних професій до здоров'язбережувальної діяльності, здоров'язбережувальна компетентність, мотиваційно-ціннісне ставлення до здоров'язбереження.

<http://doi.org/10.31891/pcs.2025.2.29>

1. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасна система освіти спрямована на всебічний розвиток особистості, що включає не лише академічні знання, а й формування здорового способу життя, фізичної активності та стійкості до стресів. У цьому контексті професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язбережувальної діяльності набуває особливого значення. Адже саме вони відіграють ключову роль у формуванні культури здоров'я у школярів, мотивації до активного способу життя та зміцнення

фізичного і психічного здоров'я молодого покоління.

Здоров'язбережувальна діяльність вимагає від учителя не лише високого рівня фізичної підготовки, але й ґрунтовних знань у галузі медицини, психології, педагогіки та гігієни. Важливим аспектом такої підготовки є формування у майбутніх фахівців здоров'язбережувальних компетентностей, що передбачає усвідомлення значущості здоров'я як найвищої цінності, здатність створювати сприятливі умови для фізичного розвитку учнів та знижувати ризики виникнення захворювань.

Проблема професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури і

спорту до здоров'язбережувальної діяльності є актуальною у зв'язку з сучасними викликами, такими як зростання рівня гіподинамії серед дітей і підлітків, поширення хронічних захворювань, психологічні наслідки соціальної ізоляції, а також загальні тенденції до зниження фізичної активності у суспільстві.

Таким чином, дослідження педагогічних умов, що сприяють ефективній підготовці майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язбережувальної діяльності, є важливим напрямом сучасної педагогічної науки, що забезпечує підвищення якості освіти та збереження здоров'я майбутніх поколінь.

2. АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Дослідження проблеми професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності було проведено такими науковцями, як О. Безкопильний, П. Джуринський, О. Кокоріна, С. Романова, Л. Байкалова, Т. Орехова, Т. Колтошова, Г. Воскобійникова, Ю. Мусхаріна, Р. Маслюк, Л. Хоронжевський, В. Філанковський, В. Стоянова, Г. Богданова, Ю. Коваленко, Т. Христова, В. Пюрко, О. Пюрко та ін.

3. ВИДІЛЕНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ, ЯКІ НЕ БУЛИ ВИРІШЕНІ РАНІШЕ

У контексті професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язбережувальної діяльності існує низка аспектів, які потребують додаткового вивчення. Зокрема, недостатньо досліджені питання формування мотивації студентів до впровадження здоров'язбережувальних технологій у навчальний процес, вплив психоемоційного стану вчителів на їхню професійну діяльність, а також роль фізичної активності у зміцненні психологічної стійкості та профілактиці професійного вигорання. Крім того, залишається актуальним питання розробки інтегрованих навчальних програм, які б поєднували медико-біологічні, психологічні та педагогічні знання, необхідні для ефективної здоров'язбережувальної діяльності. Важливо також дослідити практичні аспекти використання сучасних

цифрових технологій для моніторингу фізичного стану учнів та впровадження інтерактивних методів навчання у підготовці майбутніх учителів.

4. ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є визначення та наукове обґрунтування педагогічних умов професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язбережувальної діяльності, а також розробка рекомендацій для підвищення ефективності цього процесу в сучасних освітніх закладах.

5. ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБґРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Перш ніж визначити педагогічні умови професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язбережувальної діяльності, варто детальніше розглянути саме поняття «педагогічна умова», яке має різноманітні інтерпретації у науковій літературі. Аналіз показує, що це поняття широко використовується у сучасних педагогічних дослідженнях, що підкреслює його важливість для освітньої теорії та практики. Наприклад, О. Пехота та В. Будак розуміють педагогічні умови як норми, методи, обставини та ситуації, що склалися у педагогічному процесі та необхідні для досягнення конкретної освітньої мети. К. Дубич трактує їх як «сукупність взаємопов'язаних заходів, які сприяють досягненню визначених цілей у процесі навчання». А. Литвин підкреслює, що педагогічні умови забезпечують всебічний розвиток особистості, враховуючи її індивідуальні потреби і формуючи важливі загальні та професійні компетентності, необхідні для майбутньої професійної діяльності [1].

Сучасна система освіти вимагає від учителів фізичної культури і спорту не лише глибоких знань у галузі спортивних дисциплін, але й здатності забезпечувати збереження здоров'я учнів, формувати у них культуру здорового способу життя, стійкість до стресів і фізичну витривалість. У цьому контексті професійна підготовка майбутніх фахівців має спиратися на низку педагогічних

умов, що забезпечують ефективне формування їх здоров'язберезувальних компетентностей. Ґрунтуючись на результатах аналізу науково-методичної літератури, узагальненні власного досвіду, нами було визначено педагогічні умови, що сприяють підвищенню рівня професійної готовності майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язберезувальної діяльності, а саме:

Формування мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'язберезувальної діяльності. Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури і спорту повинна включати формування стійкого мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'язберезувальної діяльності, що передбачає усвідомлення майбутніми фахівцями важливості власного здоров'я, здоров'я учнів та оточуючих. Такий підхід створює основу для ефективної професійної діяльності, сприяє зниженню ризику професійного вигорання та підвищує рівень загальної задоволеності професією. Реалізувати це можливо через низку педагогічних прийомів:

1. Впровадження інтерактивних методів навчання, що стимулюють усвідомлення значущості здорового способу життя. У словнику-довіднику з професійної педагогіки інтерактивне навчання трактується як форма освітнього процесу, побудованого на засадах гуманізму, демократичності, диференційованого підходу та індивідуалізації, яка передбачає соціально мотивовану співпрацю, що зосереджена не лише на передачі знань, але й на організації творчої взаємодії рівноправних учасників. Воно ґрунтується на принципах суб'єкт-суб'єктної комунікації, де учасники разом створюють новий досвід, розв'язують проблеми, обмінюються думками та активно взаємодіють. Такий підхід включає моделювання реальних життєвих ситуацій та використання методик, що сприяють розвитку критичного мислення, рефлексії, емоційного відгуку, аналізу власних рішень та спільного пошуку вирішення складних питань [2]. Варто відзначити такі інтерактивні методи навчання як брейнстормінг, мозкові штурми, обговорення реальних життєвих ситуацій, проєктні методи, що дозволяють студентам активно обговорювати значення здоров'я для їхнього професійного успіху.

2. Проведення тренінгів, рольових ігор, мотиваційних лекцій та дискусій, які підкреслюють важливість фізичної активності для загального здоров'я, формування лідерських якостей, розвитку командної роботи та комунікації. Наприклад, використання кейс-методів для аналізу реальних ситуацій, пов'язаних зі збереженням здоров'я у шкільному середовищі. На підтвердження цього Н. Дорохова, Т. Костиренко та Ю. Шолудько зазначають, що інтерактивні методи (дискусії, тренінги, кейс-методи робота в групах тощо) допомагають студентам стати активними учасниками освітнього процесу, краще засвоювати матеріал, сприяють розвитку критичного мислення, комунікативних і лідерських навичок, а також підвищують мотивацію до навчання [3].

3. Проблема розвитку компетенцій і практичних навичок рефлексії у студентів в освітньому процесі закладів вищої освіти, на думку О. Лебедевої, є надзвичайно актуальною, оскільки рефлексія охоплює не лише навчальні компетенції, але й сприяє формуванню загальних особистісних, соціальних і методологічних умінь, що мають важливе значення для їхньої майбутньої професійної діяльності як учителів [4]. Водночас рефлексія відіграє ключову роль у збереженні професійного та особистого здоров'я, адже сприяє розвитку стресостійкості, здатності до самооцінки, емоційної саморегуляції та ефективної взаємодії з учнями, що є важливими складовими здоров'язберезувальної діяльності. Використання технологій самооцінки та саморефлексії, таких як ведення здоров'язберезувальних щоденників, самооцінка рівня фізичної активності, участь у програмах фізичного розвитку, що підвищує особисту відповідальність за власне здоров'я. Так, здоров'язберезувальний щоденник вважається класичним інструментом самооцінки, який дозволяє студентам контролювати, спостерігати за власним здоров'ям, отже, більше його усвідомлювати [4].

Інтеграція знань з медико-біологічних, психологічних і педагогічних дисциплін. Науковець О. Безкопильний зауважує, що забезпечення інтеграції теоретичної та практичної, міждисциплінарних зв'язків і

наступності в освітньому процесі є важливою педагогічною умовою підготовки майбутніх учителів фізичної культури [5]. На думку П. Джуринського, міждисциплінарна інтеграція передбачає поєднання змісту різних навчальних предметів для створення цілісного освітнього простору, що досягається завдяки використанню сучасних педагогічних технологій, ефективних організаційних підходів та інноваційних методів навчання [5]. Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язбережувальної діяльності вимагає ґрунтового знання фізіологічних, анатомічних, медико-біологічних, психологічних і педагогічних основ функціонування людського організму. Ці знання формують базу для розуміння впливу фізичних навантажень на організм, профілактики захворювань, відновлення після травм, а також розвитку стійкості до стресу та психоемоційних перевантажень. Для ефективною інтеграції цих знань необхідно реалізувати низку конкретних педагогічних заходів:

1) Включення міждисциплінарних курсів у навчальні програми. Освітній процес має бути побудований таким чином, щоб студенти отримували цілісне уявлення про роботу людського організму і вплив фізичних навантажень на його функціонування. Для цього важливо: запровадити курси, що інтегрують знання з анатомії, фізіології, біомеханіки, спортивної медицини, гігієни, а також психології розвитку та навчання; використовувати проблемно-орієнтоване навчання, що дозволяє студентам самостійно знаходити рішення для складних клінічних випадків, пов'язаних з фізичним здоров'ям; організувати гостьові лекції запрошених фахівців (лікарів, фізіотерапевтів, спортивних психологів) для розширення світогляду студентів.

2) Для ефективного навчання важливо створювати умови для практичного застосування теоретичних знань, а саме: симуляційні вправи (використання манекенів для відпрацювання навичок надання першої медичної допомоги, моделювання спортивних травм і їх реабілітації, оцінка рівня фізичної підготовки з використанням спеціальних тестів), практичні заняття в реальних умовах (робота у спортивних таборах, проведення уроків фізкультури у

школах, стажування у реабілітаційних центрах або спортивних клубах тощо); проєктна діяльність (студенти можуть розробляти власні програми фізичної підготовки для різних вікових груп, враховуючи їх фізіологічні особливості та стан здоров'я), використання сучасних цифрових технологій (фітнес-трекерів, смарт-годинників та мобільних додатків для моніторингу фізичної активності, пульсу, рівня кисню у крові тощо.)

3) Сучасні вимоги до педагогічної діяльності, зауважують науковці, передбачають, що вчитель повинен опановувати інноваційні технології у сфері фізичного виховання, оскільки його професійна майстерність безпосередньо впливає на зміцнення здоров'я молодого покоління [5]. У зв'язку з цим важливим є використання кейс-методів для розвитку клінічного мислення, що дозволяють моделювати реальні ситуації, з якими вчителі фізичної культури можуть стикатися у своїй професійній діяльності:

– аналіз клінічних випадків, коли студенти розглядають реальні ситуації з травмами, переважною, кризовими станами (наприклад, тепловий удар на уроці фізкультури) і пропонують алгоритми дій;

– обговорення складних ситуацій, наприклад, як діяти в разі різкого погіршення стану учня під час фізичних навантажень або як розробити програму реабілітації після спортивної травми;

– рольові ігри передбачають моделювання ситуацій, в яких студентам потрібно швидко реагувати на зміну фізичного або психічного стану учнів;

– складання планів тренувань і профілактичних програм: наприклад, розробка індивідуальних планів фізичної підготовки для дітей з різними рівнями фізичного розвитку або хронічними захворюваннями.

4) Важливим, на наш погляд, є формування аналітичних і рефлексивних навичок. Більшість науковців (Г. Балл, Р. Віклунд, Л. Виготський, Е. Дінер, Д. Міченбаум, Н. Михальченко, В. Столін та ін.) розглядає рефлексію як особливий процес самопізнання, що охоплює усвідомлення людиною власних психічних станів, думок, емоцій, а також способів організації своєї

життєдіяльності [6]. Інтеграція знань має на меті не лише механічне засвоєння фактів, але й розвиток критичного мислення: проведення групових дискусій і дебатів з аналізу конкретних клінічних ситуацій; залучення студентів до наукових досліджень, аналізу випадків з медичної практики й оцінки ризиків під час фізичних навантажень; розвиток здатності до рефлексії (аналіз власного досвіду роботи з учнями, розуміння власних помилок і шляхів їх виправлення).

Цінною, на нашу думку, педагогічною умовою професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язбережувальної діяльності є **розвиток здоров'язбережувальної компетентності**. На основі детального аналізу наукових досліджень, Н. Новіченко та Л. Барна роблять висновок, що здоров'язбережувальна компетентність включає широкий спектр сформованих життєвих навичок, які можна умовно поділити на три основні групи. Перша група охоплює навички, що сприяють фізичному здоров'ю, такі як раціональне харчування, загартування організму, достатня рухова активність, дотримання правил особистої гігієни, а також баланс між працею і відпочинком. Друга група стосується соціального здоров'я і включає вміння ефективно спілкуватися, проявляти емпатію, розв'язувати конфліктні ситуації, працювати у команді, а також реагувати на загрози насильства чи дискримінації. Третя група пов'язана з духовним та психічним здоров'ям і передбачає розвиток таких якостей, як самопізнання, адекватна самооцінка, вміння аналізувати проблеми і приймати обґрунтовані рішення, визначати життєві пріоритети, контролювати власні емоції, розвивати вольові якості та мотивувати себе до досягнення успіху [7]. Компетентність у здоров'язбережувальній діяльності включає здатність проєктувати, організовувати та здійснювати здоров'язбережувальні заходи. Це передбачає: використання сучасних педагогічних технологій для навчання студентів методам збереження та зміцнення

здоров'я; розробку індивідуальних і групових навчальних планів, які враховують фізичні та психологічні особливості учнів; формування навичок оцінки фізичного стану учнів і планування відповідних заходів для корекції.

На нашу думку, сформульовані й обґрунтовані педагогічні умови створюють необхідне підґрунття для ефективної професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури, забезпечуючи їхню готовність до реалізації здоров'язбережувальної діяльності.

6. ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМКУ

Таким чином, на основі аналізу теоретичних джерел і педагогічної практики визначено ключові педагогічні умови професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури і спорту до здоров'язбережувальної діяльності: інтеграція знань з медико-біологічних, психологічних і педагогічних дисциплін; формування мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'язбережувальної діяльності; розвиток здоров'язбережувальної компетентності. Сформульовані педагогічні умови створюють необхідне підґрунття для всебічного розвитку майбутніх учителів фізичної культури, забезпечуючи високий рівень їхньої готовності до професійної діяльності, орієнтованої на збереження здоров'я учнів та популяризацію здорового способу життя. Реалізація цих умов сприятиме формуванню висококваліфікованих фахівців, здатних ефективно виконувати свої професійні функції у сфері фізичної культури та спорту, сприяючи покращенню фізичного та психічного здоров'я підрастаючого покоління.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у розробці та впровадженні інноваційних методик підготовки майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності.

Література

1. Кашуба А.А. Педагогічні умови професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до організації змагальної діяльності школярів. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*, (214). 2024. С. 380-385.
2. Словник-довідник з професійної педагогіки / за ред. А. В. Семенової. Одеса : Пальміра, 2006. 221 с.

3. Дорохова Н.Г., Костиренко Т.О., Шолудько Ю.Г. Співпраця учасників освітнього процесу як засіб підвищення якості освіти. *Актуальні питання підвищення якості освітнього процесу* : міжнародна науково-методична конференція (м. Яремче – Івано-Франківськ – Ломжа, 20 вересня 2024). 2024. С. 74.
4. Лебедєва О.А. Засоби формування рефлексивних умінь майбутніх учителів на практичних заняттях із німецької мови. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, № 76, Т. 2. 2021. С. 106-111.
5. Безкопильний О.О. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності в основній школі: теорія та методика : монографія. Черкаси : ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2020. 552 с.
6. Фань Пейсі. Рефлексивні технології як інноваційний інструментарій професійної підготовки майбутніх педагогів. *Інноваційна педагогіка*, Випуск 62. Том 2. 2023. С. 101-104.
7. Самілик В.І., Кохно Л.С. Формування здоров'язбережувальної компетентності в учнів під час вивчення інтегрованого курсу «Здоров'я, безпека та добробут». *Інноваційна педагогіка*, Випуск 74. 2024. С. 77-81.

References

1. Kashuba A.A. Pedagogichni umovy profesiinoi pidhotovky maibutnix uchyteliv fizychnoi kultury do orhanizatsii zmahalnoi diialnosti shkoliariv. *Naukovi zapysky. Serii: Pedagogichni nauky*, (214). 2024. 380-385 [in Ukrainian].
2. Slovnyk-dovidnyk z profesiinoi pedagogiky / za red. A. V. Semenovoi. Odesa : Palmira, 2006. 221 [in Ukrainian].
3. Dorokhova N.H., Kostyrenko T.O., Sholudko Yu.H. Spivpratsia uchasnykiv osvitnoho protsesu yak zasib pidvyshchennia yakosti osvity. *Aktualni pytannia pidvyshchennia yakosti osvitnoho protsesu* : mizhnarodna naukovometodychna konferentsiia (m. Yaremche – Ivano-Frankivsk – Lomzha, 20 veresnia 2024). 2024. 74 [in Ukrainian].
4. Lebedieva O.A. Zasoby formuvannia refleksyvykh umin maibutnix uchyteliv na praktychnykh zaniattiakh iz nimetskoj movy. *Pedagogika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh*, № 76, Т. 2. 2021. С. 106-111 [in Ukrainian].
5. Bezcopylnyi O.O. Pidhotovka maibutnix uchyteliv fizychnoi kultury do zdoroviazberezhualnoi diialnosti v osnovnii shkoli: teoriia ta metodyka : monohrafiia. Cherkasy : ChNU im. B. Khmelnytskoho, 2020. 552 [in Ukrainian].
6. Fan Peisi. Refleksyvni tekhnologii yak innovatsiinyi instrumentarii profesiinoi pidhotovky maibutnix pedagogiv. *Innovatsiina pedagogika*, Vypusk 62. Tom 2. 2023. 101-104 [in Ukrainian].
7. Samilyk V.I., Kokhno L.S. Formuvannia zdoroviazberezhualnoi kompetentnosti v uchniv pid chas vyvchennia intehrovanoho kursu «Zdorovia, bezpeka ta dobrobut». *Innovatsiina pedagogika*, Vypusk 74. 2024. 77-81 [in Ukrainian].

Abstract

KOMAR Taisiia, MIKHEIEVA Liudmyla, VAVRASHKO Viktor, HUZAIROV Andrii
Khmelnyskyi National University

PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR THE PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS IN SOCIONOMIC PROFESSIONS FOR HEALTH-PRESERVING ACTIVITIES

The article examines the pedagogical conditions for the professional training of future professionals in socionomic professions for health-preserving activities. The relevance of this issue in the modern educational space is highlighted, driven by the need to develop students' life skills aimed at maintaining and strengthening the physical, mental, and social health of young people. An analysis of scientific approaches to the definition of the concept of "pedagogical condition" is carried out, emphasizing the importance of interdisciplinary integration of knowledge from medical, psychological, and pedagogical disciplines to ensure a comprehensive approach to the professional training of future specialists. The main focus is placed on such pedagogical conditions as: the integration of theoretical knowledge and practical skills, the development of motivational and value-based attitudes towards health preservation, the use of modern digital technologies for monitoring students' physical health, and the creation of a supportive psychological and pedagogical environment for the formation of health-preserving competence. The importance of developing students' abilities for reflection, self-assessment, and self-control as essential components of professional readiness for work in educational institutions is emphasized. The article outlines the prospects for further research aimed at developing innovative teaching methods, creating integrated educational programs, and implementing social initiatives to support student health. The article is intended for educators, researchers, students of socionomic professions, and practical specialists interested in physical education, health preservation, and improving the quality of professional education.

Keywords: professional training, socionomic professionals, health-preserving activities, pedagogical conditions for professional training of future socionomic professionals for health-preserving activities, health-preserving competence, motivational and value-based attitude towards health preservation.

Стаття надійшла до редакції / Received 12.05.2025
Прийнята до друку / Accepted 01.06.2025